

یادداشت

چرا سرمایه‌گذاری در TRL صفر برای استارت‌اپ‌ها حیاتی است؟

خستگی استارت‌اپ‌ها

جواد حیدریان

اکوسیستم استارت‌اپی ایران در سال‌های اخیر با چالش‌های متعددی روبه‌رو بوده است. یکی از مهم‌ترین این چالش‌ها، «خستگی استارت‌اپ‌ها» و «مرگ زودرس ایده‌های نوآورانه» به دلیل نبود حمایت مالی و فنی در مراحل اولیه شکل‌گیری است.

محمدنبی شهیکی، معاون فناوری و نوآوری وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، معتقد است: «سرمایه‌گذاری در سطح TRL صفر (مرحله ایده و تحقیقات پایه) راه نجات ایده‌های نوآورانه از مرگ زودرس است». سطح آمادگی فناوری (TRL)، شاخصی جهانی برای ارزیابی مراحل رشد یک فناوری است. سطح TRL صفر به مرحله‌ای اطلاق می‌شود که در آن ایده‌ها هنوز در مرحله مفهومی و تئوریک هستند و نیاز به تحقیق، آزمون و شکل‌گیری اولیه دارند.

با این حال، بخش عمده‌ای از سرمایه‌گذاران ترجیح می‌دهند برای ایجاد شانس بازگشت سرمایه، مراحل بالاتری را هدف بگیرند، یعنی دورانی که ایده‌ها از مرحله اولیه گذر کرده و از تئوری صرف به مرحله‌ای نسبتاً اجرایی و عملیاتی رسیده باشند. این یک نگرش کوتاه‌مدت است و نتیجه این نگاه کوتاه‌مدت، بسیاری از کارآفرینان جوان و بدون حمایت را مجبور به ترک مسیر پیشرفت می‌کند. دکتر محمدنبی شهیکی این وضعیت را «خستگی استارت‌اپ‌ها» می‌نامد؛ وضعیتی که در آن ایده‌ها در همان ابتدای راه، به‌دلیل نبود پشتیبانی مالی و فنی، از میان می‌روند.

به گفته شهیکی، معاون فناوری و نوآوری وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، بخشی از مشکل به ساختارهای ناکارآمد دانشگاهی بازمی‌گردد. بسیاری از مراکز رشد و حتی پارک‌های فناوری امکانات کافی برای حمایت از ایده‌های در سطح TRL صفر را ندارند. او تأکید می‌کند: «باید مدل جدیدی از همکاری بین مراکز علمی، پارک‌های فناوری و نهادهای فرهنگی و مالی شکل بگیرد. شبکه‌سازی واقعی و پایدار می‌تواند ظرفیت‌های نهفته دانشگاه را به جریان نوآورانه بدل کند. در همین راستا، معاونت فناوری وزارت علوم طرحی ملی با همکاری معاونت فرهنگی این وزارتخانه آغاز کرده است که هدف آن پیوند میان فرهنگ و فناوری در بطن دانشگاه‌هاست».

به گفته شهیکی، این طرح تلاش دارد انجمن‌های علمی و مراکز رشد را به‌صورت ساختاری و منسجم به هم متصل کند تا زمینه‌ای برای ظهور و بروز ایده‌های نوآورانه در زیست‌بوم دانشگاهی فراهم شود.

شکاف مالی: گلوگاه خاموش نوآوری

چالش فقط به زیرساخت محدود نمی‌شود. یکی از مهم‌ترین گره‌های نوآوری در ایران، نبود منابع مالی کافی برای حمایت از پژوهش‌های پایه و فناوری‌های در مرحله صفر است. سرمایه‌گذاران ریسک‌پذیر، غالباً به دنبال سود کوتاه‌مدت‌اند و از ورود به پروژه‌هایی که هنوز خروجی ملموسی ندارند، پرهیز می‌کنند. این در حالی است که بسیاری از فناوری‌های تحول‌آفرین از هوش مصنوعی تا زیست‌فناوری و انرژی‌های نو، دقیقاً از همین مرحله آغاز می‌شوند. شهیکی بر این باور است که دولت باید نقش پیشرو در حمایت از این بخش ایفا کند: «باید صندوق‌های ویژه‌ای برای حمایت از TRL صفر ایجاد شود. شتاب‌دهنده‌های تخصصی و مراکز که صرفاً به تبدیل ایده‌های خام به نمونه‌های اولیه اختصاص دارند، حیاتی هستند».

گفتنی است، بی‌توجهی به مراحل اولیه نوآوری، فقط به شکست چند استارت‌اپ محدود نمی‌شود. پیامد بزرگ‌تر آن، دلسردی نخبگان و افزایش مهاجرت استعدادهاست. وقتی یک پژوهشگر یا کارآفرین جوان، پس از صرف ماه‌ها تلاش و سرمایه شخصی، به دلیل نبود حمایت، ناچار به کناره‌گذاشتن ایده‌اش می‌شود، این نه‌فقط یک شکست فردی، بلکه یک ناکامی ملی است.

راه برکردن شکاف

پاسخ در ترکیب سه عنصر کلیدی نهفته است: سرمایه‌گذاری جسورانه، صبر ساختاری و همکاری بین‌بخشی. ایجاد صندوق‌های جسورانه با افق بلندمدت، اتصال مراکز فرهنگی و علمی با ساختارهای فناوریانه و بازنگری در مدل‌های حمایت مالی از استارت‌اپ‌ها می‌تواند بخشی از این شکاف را پُر کند. با این حال اگرچه به گفته شهیکی، ۵۹ پارک علم و فناوری، سه پردیس علم و فناوری و ۴۱ صندوق پژوهش و فناوری در کشور فعال‌اند، اما بدون شبکه‌سازی، هم‌افزایی و تعریف مأموریت مشترک، این ساختارها قادر به ایجاد تحولی بنیادین نخواهند بود. اگر زیست‌بوم نوآوری ایران خواهان بقا و شکوفایی در دنیای پرقابیت امروز است، باید جسارت سرمایه‌گذاری در ایده‌های خام، بدون چشمداشت و کوتاه‌مدت را داشته باشد. ایده‌هایی که شاید امروز هنوز روی کاغذ هستند، اما فردا ممکن است شکل جهان را تغییر دهند.

معاون علمی و فناوری وزارت علوم معتقد است: «دانشگاه باید محیطی برای امید، نشاط و یویابی باشد. نوآوری نباید یک انتخاب لوکس باشد، بلکه باید به یک خصلت ذاتی در فرهنگ دانشگاهی تبدیل شود». اکنون زمان آن رسیده که به‌جای فرسودن ایده‌ها در مسیر بوروکراسی و بی‌پولی، به آنها بال بدهیم، از همان نقطه‌ای که همه چیز آغاز می‌شود؛ TRI صفر.

گزارشی از حمله اسرائیل به کارخانه‌ها و واحدهای تولیدی که خلاف کنوانسیون‌های بین‌المللی است

کارگران در بزرنگاه جنگ

شرق: مطابق کنوانسیون چهارم ژنو و مفاد سازمان جهانی کار، حمله به کارخانجات و واحدهای تولیدی نقض حقوق بین‌الملل است اما اسرائیل به بسیاری از کارخانجات و صنایع ایران حمله کرد و حالا بسیاری از کارگران ایرانی بی‌کار و خانه‌نشین شده‌اند.

صنایعی که آسیب دیدند

سرانجام جنگ میان ایران و اسرائیل پس از ۱۲ روز، روز شنبه‌ای با اعلام آتش‌بس متوقف شد. این بار اما زخم جنگ تحمیلی به کارگران و خطوط تولید می‌رسد. اگرچه واحدهای تولیدی که تولیداتشان نیاز ضروری مردم را تأمین می‌کند، در تمام طول جنگ فعالانه به تولید ادامه دادند اما تعدادی از واحدهای صنعتی و کارخانه‌ها هم آسیب دیده‌اند. هرچند هنوز آمار رسمی و دقیقی از میزان خسارات واحدهای تولیدی اعلام نشده است. نخستین نشانه‌های هدف‌گیری اقتصادی جنگ، ظاهر از پایتخت گزارش شد. حمید سلیمانی، دبیر تحریریه روزنامه کار و کارگر، از حمله هوایی به چاپخانه معطر خبر داد؛ چاپخانه‌ای که با این روزنامه همکاری داشت و حالا بخش زیادی از آن تخریب و تکهپاشش مجروح شده است. هرچند تلفات بیشتری گزارش نشده، اما فعالیت این مرکز به طور کامل متوقف شده است. دو روز پس از اولین حمله، ریزیزنده‌های اسرائیل به پالایشگاه گازی فجر جم در شهرستان جم و فاز ۱۴ پارس جنوبی در شهرستان کنکاب برخورد کردند که بر اثر این انفجار بخشی از پالایشگاه فجر جم و فاز ۱۴ پارس جنوبی دچار آتش‌سوزی شد. به‌جز این گزارش‌هایی از حمله به انبار نفت شهران و انبار نفت شهر ری منتشر شد. به فاصله‌ای کوتاه، خیرهانی از استان لرستان رسید. محمدحسن موسویوند، دبیر اجرایی خانه کارگر این استان، تأیید کرد که کارخانه خودروسازی فراموتورز در شهرستان بروجرد به صورت مستقیم مورد اصابت قرار گرفته و کارخانه عملاً تعطیل و دچار تخریب گسترده شده؛ رخدادی که مستقیماً معیشت صدها کارگر را تحت تأثیر قرار داده است. در رشت نیز روایت رسول سماچی، رئیس هیئت‌مدیره کانون کارفرمایان گیلان، از حمله به کارخانه تولید کپسول اکسیژن در شهرک صنعتی سفیدرود، پرده از ابعاد جدیدی از حملات برداشت.

این کارخانه کوچک که گفته می‌شود هیچ کاربرد نظامی نداشته، به کلی از چرخه تولید خارج شده و خساراتی نیز به واحدهای هم‌جوارش وارد آمده است. با این حال خوشبختانه حمله در ساعات غیرکاری رخ داده و تلفات انسانی در پی نداشته است. علاوه بر اینها خبر حمله به چند شرکت بورسی نیز در میانه جنگ مورد توجه قرار گرفت. روز ۲۴ خردادماه خبری از حمله به کارخانه آذریت با نماد سادری رسید و اعلام شد که بخشی از اسناد، تجهیزات و زیرساخت‌های این واحد آسیب دیده‌اند. هنوز میزان خسارات از طریق سامانه رسمی کدال گزارش نشده، اما بررسی‌ها در این باره در جریان است.

در سومین روز از حمله به کشورمان نیز کارخانه‌ای در منطقه تهرانپارس که در حوزه دارو فعالیت می‌کرد هدف قرار گرفت. هم‌زمان گزارش‌هایی از فعال‌شدن پدافند هوایی در بندرعباس نیز منتشر شد که نشان می‌داد برخی تأسیسات اقتصادی و صنعتی، هدف بالقوه و بالفعل حملات دشمن بوده‌اند.

حملات به کارخانه‌ها و واحدهای تولیدی و مراکز کسب‌وکار اما طبق کنوانسیون چهارم ژنو و مفاد سازمان جهانی کار، مصداق بارز نقض حقوق بین‌الملل است. کنوانسیون ۱۷۴ سازمان جهانی کار تأکید می‌کند که دولت‌ها باید مانع بروز خطراتی چون نشست مواد یا انفجار در محیط‌های کاری شوند. حال آنکه انفجار ناشی از حمله هوایی، فراتر از ته‌دید معمولی محیط کار است. کنوانسیون‌های ژنو نیز تصریح می‌کند که حتی در زمان جنگ، طرفین نباید غیرنظامیان از جمله کارگران را هدف قرار دهند؛ چراکه حمله به واحدهای اقتصادی، نه‌تنها جان افراد را تهدید می‌کند، بلکه زیرساخت اشتغال و اقتصاد یک جامعه را نشانه می‌گیرد. در داخل نیز قوانین از کارگران و واحدهای تولیدی در شرایط جنگی حمایت می‌کند. برای مثال در ماده ۳۰ قانون کار جمهوری اسلامی ایران، صراحتاً آمده است که اگر کارگاهی به علت حوادث قهریه مانند جنگ تعطیل شود، کارفرما موظف است پس از بازسازی، کارگران بیکارشده را مجدداً در همان واحد مشغول به کار کند. بصره این ماده نیز دولت را مکلف می‌داند که از طریق صندوق بیمه بیکاری، معاش این کارگران را تأمین کرده و زمینه اشتغال مجدد آنها را فراهم آورد.

تسهیلات دولت برای کارگران جنگ‌زده

از همین رو احمد مدیری، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، از تدوین بسته‌ای حمایتی برای کارگرانی که به طور موقت بیکار شده‌اند، خبر داد. این بسته، مشابه تسهیلات دوران کرونا، بدون مراجعه حضوری به بانک‌ها ارائه خواهد شد و در واقع پشتوانه‌ای قدرتمند از فناوری‌های نوین اقتصادی مجلس نیز از بانک‌ها خواسته است تا با واحدهای آسیب‌دیده همکاری کنند و بانک مرکزی نیز برای ارائه دستور حمایتی به شبکه بانکی، مورد خطاب مستقیم قرار گرفته است. از سوی دیگر، وزارت صمت از تدوین بسته حمایت از صنایع خبر داده که شامل معافیت‌های مالیاتی، تسهیلات بانکی، تأمین

مواد اولیه و بیمه‌ای است. همچنین در جریان بازدید وزیر صمت از شهرک صنعتی پرند، مقرر شد که واحدهای آسیب‌دیده در این محل به‌سرعت بازسازی شده و به چرخه تولید بازگردند. در این میان بنیاد برکت نیز وعده داده است که به کسب‌وکارهای خرد و متوسط تسهیلاتی بین ۱۵۰ میلیون تا ۱۰ میلیارد تومان با نرخ پایین و فرایند تسهیل‌شده پرداخت می‌کند.

اعلام خسارات واحدهای تولیدی، به‌زودی

ابراهیم شیخ، معاون صنایع عمومی وزارت صمت، در گفت‌وگو با «شرق» توضیح می‌دهد که واحدهای تولیدی آسیب دیده و حجم خسارات هنوز برآورد دقیقی نشده و احتمالاً روز شنبه اطلاع‌رسانی خواهند شد. او می‌گوید: «ما مشغول تهیه آمار واحدهای آسیب‌دیده به شکل مستقیم یا غیرمستقیم هستیم و هنوز به آمار نهایی نرسیده‌ایم». طبق گفته او، اکنون این آمار از طریق اداره کل ثبت استان‌ها، انجمن‌ها و اتحادیه‌های صنایع مختلف، شرکت شهرک‌های صنعتی و نهادهای مرتبطی که این اطلاعات را به دست آوردند در حال تهیه است. او می‌گوید: «خود ما نیز ارتباط مستقیم با واحدها داریم و با مجموع اینها مشخص می‌شود چه واحدهایی آسیب دیده‌اند». او در پاسخ به اینکه آیا دولت تمام خسارات مربوط به این واحدهای آسیب‌دیده را از طریق خط اعتباری متقبل خواهد شد یا بخشی به عهده خود واحدا قرار می‌گیرد، نیز می‌گوید: «باید ابتدای واحدها و حجم خسارات مشخص شود اما ما به عنوان متولی صنعت کشور همه‌چوره از این واحدا حمایت خواهیم کرد».

دولت خط اعتباری بلاعوض در نظر بگیرد

۱۲ روز آتش، دود و اضطراب، در سوم تیر با آتش‌بس خاتمه یافت اما ضربه‌اش به زنجیره تولید، زندگی کارگران و امنیت اقتصادی کشور، احتمالاً به این زودی‌ها التیام نخواهد یافت. در همین راستا

عباس جبلیارزی، نایب‌رئیس کمیسیون صنایع اتاق بازرگانی ایران، در گفت‌وگو با «شرق» با تأکید بر اینکه هنوز تعداد واحدهای آسیب‌دیده و میزان خساراتشان برآورد نشده است، می‌گوید: «به‌تازگی آتش‌بس رخ داده و وزارت صمت در پی جبران خسارات است. البته باید توجه داشت که جبران خسارات نیاز به یک ساختار مشخص دارد. لازم است وزارت صمت فوراً سامانه‌ای را راه‌اندازی کند که واحدهای آسیب‌دیده در سامانه ثبت اطلاعات کنند و خساراتشان را همراه با آپلود عکس اطلاع‌رسانی کنند. اینکه اکنون دولت گفته قصد دارد به تک‌تک واحدهای آسیب‌دیده مراجعه کند، نه منطقی است و نه درست و نه به میزان کافی نیرو برای این کار وجود دارد. بنابراین در گام اول باید به لحاظ نرم‌افزاری سازماندهی انجام شود. او همچنین عنوان می‌کند که لازم است دولت در پی این خسارات حتماً یک خط اعتباری برای واحدهای آسیب‌دیده در نظر بگیرد. جبلیارزی می‌گوید: «گفته‌شده که بانک‌ها تسهیلات در نظر بگیرند، بانک‌ها مقررات خودشان را دارند و ممکن است که هیئت‌مدیره بسیاری از آنان در ظاهر اجرا را بپذیرند اما در عمل نتوانند این تسهیلات را پرداخت کنند. پس قطعاً باید خط اعتباری از سمت بانک مرکزی تعریف شود و منابعی در اختیار بانک‌هایی قرار بگیرد صرفاً برای این کار؛ چراکه خسارت اتفاقی که افتاده را کارخانه نباید بپردازد. ضمن اینکه باید برای جلوگیری از سوءاستفاده‌های احتمالی خسارات را مستقیماً در اختیار واحدها قرار ندهند، بلکه یک مکانیزم نظارتی تعریف شود. اگر سامانه تعریف شود و خط اعتباری بلاعوض تخصیص پیدا کند، می‌شود خسارات را جبران کرد اما اگر قرار باشد تجارب قبلی که داشتیم تکرار شود، فرایند جبران خسارات برای واحدها به‌شدت سخت می‌شود».

نایب رئیس کمیسیون صنعت توضیح می‌دهد: «برخی از بنگاه‌ها بیمه‌های مربوط به آتش‌سوزی و حوادث را دارند و می‌توانند از آن استفاده کنند اما واحدهایی هم هستند که این نوع بیمه‌ها را ندارند، به باور او حالا یک تجربه به دست آمده تا پوشش بیمه‌ای بنگاه‌های صنعتی تبدیل به یک قانون شود. البته او تأکید دارد که حتی در صورت داشتن بیمه، همچنان حمایت دولت لازم است؛ چراکه جنگ یک اتفاق غیرمترقبه است و پوشش بیمه‌ای آن نیز احتمالاً برای همه ساده نیست؛ برای مثال واحدی که هزار میلیارد ارزش دارد نمی‌تواند ۳۵۰ میلیارد تومان هزینه بیمه جنگ بپردازد، چون بهای تمام‌شده‌اش را بالا می‌برد، بنابراین بهتر است برای بیمه‌های این چنینی نیز دولت خطوط اعتباری در نظر بگیرد. این عضو کمیسیون صنایع همچنین عنوان می‌کند که وقتش رسیده از بیمه بیکاری کارگرانی که بنگاهشان آسیب دیده و موقتاً تعطیل شده، استفاده شود. او می‌گوید: «جنگ باعث بیکاری این افراد شده و حالا باید برای چند ماه به آنان بیمه بیکاری پرداخت شود. البته برای اینکه درگیر بوروکراسی‌های تأمین اجتماعی نشنوسند، بهتر است برای این موضوع یک ستاد فرماندهی به دستور ریاست‌جمهوری دستور صادر کند تا در اولویت پرداخت قرار بگیرند».

نقش الگوریتم‌ها و فناوری‌های نوین در جنگ اطلاعاتی علیه ایران

۲. الگوریتم‌ها؛ موتور محرک تحلیل و اقدام

با رشد شدید داده‌های حجیم (Big Data)، تحلیل انسانی دیگر امکان‌پذیر نیست. در این میان، الگوریتم‌های یادگیری ماشین و تحلیل رفتاری وارد میدان شده‌اند. این الگوریتم‌ها، توانند: تماس‌های شنودشده را فیلتر و تحلیل، ارتباطات پنهان بین افراد را در شبکه‌های اجتماعی کشف، حضور و حرکت‌های مکانی افراد را پیش‌بینی و حتی زمان و روش مناسب برای حمله را مشخص کنند.

چنین الگوریتم‌هایی نه‌تنها اطلاعات را قابل فهم می‌کنند، بلکه می‌توانند تصمیم‌گیری را نیز خودکار کنند. در مواردی، این تصمیمات می‌تواند شامل شلیک یک سلاح یا فعال‌سازی عملیات فیزیکی باشد.

۳. رمزگشایی کوانتومی؛ تهدید آینده با واقعیت پنهان؟

گرچه محاسبات کوانتومی هنوز در مرحله‌ای نیست که به صورت گسترده در عملیات جاسوسی بلادرنگ استفاده شود، اما تهدید آن بسیار جدی است. بسیاری از سرویس‌های اطلاعاتی پیشرفته، اطلاعات رمزنگاری‌شده امروزی را ذخیره می‌کنند تا در آینده با کمک رایانه‌های کوانتومی رمزگشایی کنند. این امر، بعد از عنوان «برداشت کن» بعداً رمزگشایی‌کن می‌شود. ایران نیز باید نسبت به این خطر، آگاهانه و پیش‌دستانه عمل کند.

۴. به‌روزرسانی‌های پیوسته؛ دروازه‌ای مدرن برای نفوذ پنهان

یکی از تفاوت‌های عمده دیوایس‌های قدیمی با دستگاه‌های مدرن، نیاز دائمی به به‌روزرسانی آنلاین است. اگر زمانی رایانه‌ها به‌صورت مستقل و بدون نیاز به اینترنت کار می‌کردند، اکنون دستگاه‌های ما بدون به‌روزرسانی سیستم‌عامل و اپلیکیشن‌ها، عملاً از کار می‌افتند. این به‌روزرسانی‌های پیوسته، فرصتی نیز نظیر برای نفوذ پنهان فراهم کرده‌اند. که‌هایی که در قالب آپدیت وارد سیستم می‌شوند، می‌توانند: حفره‌های امنیتی ایجاد، مسیر دسترسی از راه دور فراهم و داده‌های کاربران را جمع‌آوری و ارسال کنند.

در این چارچوب، نمی‌توان احتمال آن را نادیده گرفت که بخشی از نفوذ اطلاعاتی در عملیات‌های اخیر، از همین مسیرهای رسمی و به‌ظاهر بی‌خطر انجام شده باشد.

نتیجه‌گیری

در دنیای امروز، جنگ اطلاعاتی از شکل سنتی خود فراتر رفته و وارد فازی کاملاً فناورانه شده است. شنود دیجیتال، الگوریتم‌های هوشمند، به‌روزرسانی‌های پنهان و شاید در آینده‌ای نزدیک محاسبات کوانتومی، ابزارهایی هستند که توازن قدرت در نبرد اطلاعاتی را تعیین می‌کنند. اگر جمهوری اسلامی ایران بخواهد از منافع و امنیت ملی خود دفاع کند، ناگزیر باید این تهدیدها را به‌درستی درک کرده و در حوزه‌هایی مانند امنیت سایبری، توسعه هوش مصنوعی بومی، رمزنگاری مقاوم در برابر کوانتوم و کنترل زیرساخت‌های نرم‌افزاری سرمایه‌گذاری راهبردی انجام دهد.

خبر

نرخ تورم خرداد اعلام شد

براساس اعلام مرکز آمار ایران، در خرداد سال جاری نرخ تورم سالانه برای خانوارهای کشور به ۳۴.۵ درصد رسیده که نسبت به همین اطلاع در ماه قبل، ۰.۶ واحد درصد افزایش یافته است.

به گزارش ایسنا، در خرداد ۱۴۰۴ شاخص قیمت مصرف‌کننده خانوارهای کشور به عدد ۳۴۸.۱ رسیده است که نسبت به ماه قبل، ۳.۳ درصد افزایش، نسبت به ماه مشابه سال قبل، ۳۹.۴ درصد افزایش و در ۱۱ماهه منتهی به ماه جاری نسبت به دوره مشابه سال قبل، ۳۴.۵ درصد افزایش داشته است. منظور از تورم نقطه به نقطه، درصد تغییر عدد شاخص قیمت نسبت به ماه مشابه سال قبل است.

در خرداد سال جاری تورم نقطه به نقطه خانوارهای کشور، ۳۹.۴ درصد بوده است؛ یعنی خانوارهای کشور به طور میانگین، ۳۹.۴ درصد بیشتر از خردادماه ۱۴۰۳ برای خرید یک «مجموعه کالاها و خدمات یکسان» هزینه کرده‌اند. تورم نقطه به نقطه خرداد ۱۴۰۴ در مقایسه با ماه قبل، ۰.۷ واحد درصد افزایش داشته است. منظور از تورم ماهانه، درصد تغییر عدد شاخص قیمت، نسبت به ماه قبل است. در این ماه تورم ماهانه خانوارهای کشور برابر ۳.۳ درصد بوده است. تورم ماهانه برای گروه‌های عمده «خوراکی‌ها، آشامیدنی‌ها و دخانیات»، ۴.۹ درصد و برای گروه عمده «کالاهای غیرخوراکی و خدمات»، ۲.۵ درصد بوده است. منظور از نرخ تورم سالانه، درصد تغییر میانگین اعداد شاخص قیمت در یک سال منتهی به ماه جاری، نسبت به دوره مشابه قبل از آن است. در ماه مورد بررسی نرخ تورم سالانه برای خانوارهای کشور به ۳۴.۵ درصد رسیده که نسبت به همین اطلاع در ماه قبل، ۰.۶ واحد درصد افزایش یافته است.

درصد تغییرات شاخص قیمت در دهک‌های مختلف

نرخ تورم سالانه کشور در خرداد ۱۴۰۴ برابر ۳۴.۵ درصد است که دامنه تغییرات آن برای دهک‌های مختلف هزینه‌ای از ۳۴.۰ درصد برای دهک دوم، تا ۳۴.۸ درصد برای دهک نهم است. بر این اساس فاصله تئرمی دهک‌ها در این ماه به ۰.۸ واحد درصد رسید که نسبت به ماه قبل (۱.۱ واحد درصد) ۰.۳ واحد درصد کاهش داشته است.

یادداشت

وظیفه‌خاطر نهادهای اقتصادی در دوران پساجنگ

مقاومت ملی مردم ایران در شرایطی که از فشارهای اقتصادی در رنج هستند، باید قدر دانسته شود و این مهم

وظیفه نهادهای اقتصادی را سنگین‌تر از قبل می‌کند. در چنین روزهایی، مسئولیت ما در سنگر اقتصاد کمتر از سربازان میدانی نیست. ما در شرکت «به‌پرداخت ملت» بر این باوریم که پایداری اقتصادی، مکمل پیروزی‌های میدانی است. اگر دشمن، از تحریم تا حمله سایبری را ابزار فشار بر ملت ایران قرار داده است، ما نیز پاسخ خود را در قالب رشد، نوآوری، خدمت‌رسانی بی‌وقفه و تاب‌آوری هوشمندانه داده‌ایم. به‌رغم فشارهای خارجی، تهدیدهای سایبری و شرایط سخت منطقه‌ای، ما قوی‌تر از همیشه ایستاده‌ایم. امروز، «به‌پرداخت ملت» نماد فناوری بومی، خدمت‌رسانی پایدار و پیشرفت درون‌زاست. در روزهایی که موشک‌ها در آسمان می‌درخشیدند، سامانه‌های پرداخت ما در زمین، بدون وقفه در خدمت مردم بودند و این، معنای واقعی اقتصاد مقاومتی است. ما نه‌تنها در برابر فشارها عقب‌نشینی نکردیم، بلکه با شتاب بیشتر در مسیر تحول دیجیتال، گسترش خدمات و توانمندسازی زیست‌بوم اقتصادی کشور گام برداشتیم. این مسیر را با باور به ایران قوی ادامه خواهیم داد. در پایان، این پیروزی را به ملت بزرگ ایران، خانواده‌های شهدای این جنگ و همه دل‌دادگان به ایران عزیزمان تبریک می‌گویم و تعهد می‌دهم که «به‌پرداخت ملت» همچنان یکی از ستون‌های مستحکم در ساختن آینده‌ای سرافراز و مستقل برای کشور خواهد بود.